Lieta Nr.A42920309

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2011.gada 4.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S. Ozola,

piedaloties pieteicējas sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Linga Plus" pārstāvei *L.Ž.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Autotransporta inspekcijas pārstāvei *I.T.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Linga Plus" (reģ.Nr.41703003464; turpmāk – pieteicēja) pieteikumu par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 29.jūlija lēmuma Nr.130 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Autotransporta inspekcijas vadītājs 2009.gada 29.jūlijā, izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, pieņēma lēmumu Nr.130 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2009.gada 27.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 413256 par naudas soda uzlikšanu 100 latu apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[38] panta 12. un 13.daļu.

Lēmumā konstatēts turpmāk norādītais.

[1.1] Veicot pieteicējas pārbaudi par uzņēmumā strādājošo transportlīdzekļa vadītāju darba un atpūtas laika režīma ievērošanu, kā arī tahogrammu uzglabāšanu un uzskaiti uzņēmumā, tika konstatēti dažādi pārkāpumi – tahogrammās nav ierakstīts gads, nav ierakstīts tahogrammas lietošanas beigu vieta un datums, transportlīdzeklis vadīts bez 45 minūšu pārtraukuma un 9 stundu atpūtas. Līdz ar to nav iespējams pilnīgi izvērtēt darba un atpūtas laika uzskaiti transportlīdzekļu vadītājiem.

[1.2] Uzņēmums autovadītāju darba jāorganizē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulas (EK) Nr. 561/2006 (Regula Nr.561/2006) 26.panta 3.punkta (ar ko grozīts Regulas Nr. 3821/85 14.panta 2.punkts) prasībām.

[1.3] Pieteicējai, pamatojoties uz Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites kārtību" (MK noteikumi Nr.474) 12.punktu un 15.punktu, bija jāinformē transportlīdzekļu vadītāji par darba laika organizēšanas un uzskaites prasībām, par ko atbildīgs ir darba devējs.

Līdz ar to secināts, ka nenorādot tahogrammās to lietošanas gadu, pārbaudei var tikt iesniegti dokumenti, kas nav attiecināmi uz 2008.gadu. Tādējādi ir konstatējams pārkāpums, kura pazīmes paredzētas Regulas Nr.3821/85 14.panta 2.punktā, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[38] panta 12. daļā.

Lēmumā konstatēts, ka pieteicēja nav ievērojusi Regulas Nr.561/2006 7.panta un 8.panta 2.punkta nosacījumus, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[37] panta piektajā daļā.

[1.4] Attiecībā uz pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā norādītajiem argumentiem secināts, ka tas, ka dokumentos tika norādīts par 210 tahogrammu pārbaudi, bet kontroles

laikā bija iesniegtas vairāk reģistrācijas kartes, nekādā veidā neietekmē lēmuma būtību; pieteicējas darbībās netika konstatētas Ministru kabineta 2008.gada 18.augusta noteikumu Nr.665 „Autopārvadājumu kontroles kārtība" (MK noteikumi Nr.665) 16.1.un 16.2.apakšpunkta prasību pārkāpums, bet iesniegtajos dokumentos bija konstatēti pārkāpumi.

[1.5] Lēmumā secināts, ka administratīvā soda uzlikšanas termiņš nav pārkāpts, jo pārkāpums ir ilgstošs.

[1.6] Pieteicējai uzlikts minimālais naudas sods 100 latu apmērā, kāds paredzēts par minētajiem pārkāpumiem, līdz ar to, piemērotais sods atzīstams par samērīgu un atbilstošu pārkāpumam, jo šajā gadījumā minimālā soda samērīgumu jau ir izvērtējis likumdevējs.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 7.septembrī saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kas pamatots ar šādiem argumentiem:

[2.1] Pieteicēja uzskata, ka LAPK $149.^{38}$ panta 12. un 13.daļā paredzētie pārkāpumi nav saistīti ar uzskaites noteikumu ievērošanu – uzņēmumam ir jāuzskaita un jāglabā tādas tahogrammas, kādas tai nodod transportlīdzekļu vadītāji – bez labojumiem.

Ne komersanta kontroles aktā, ne administratīvo pārkāpumu protokolā nav konstatēti tahogrammu uzskaites vai glabāšanas pārkāpumi, administratīvo pārkāpumu protokolā ir konstatēti darba laika uzskaites pārkāpumi atsevišķām tahogrammām, kā arī atsevišķas nepilnīgi aizpildītas tahogrammas par 2008.gadu.

[2.2] Regulā Nr.3821/85 netiek noteikts datuma formāts, tikpat labi tas var būt bez gada. Tādēļ pieteicēja neuzskata par pamatotu argumentu, ka bez gada atzīmes nebūtu iespējams noteikt tahogrammas izmantošanas periodu.

[2.3] Pieteicēja norāda, ka pārbaudei tika nodotas vairāk kā 210 tahogrammas par 2008.gadu, bet par to izņemšanu netika sastādīts izņemšanas protokols. Līdz ar to iestāde neievēroja MK noteikumu Nr.665 19. un 20.punktu.

[2.4] Pieteicēja nesaprot kā izpaudusies Regulas Nr.561/2006 26.panta 3.punkta, 10.panta 3.punkta un MK noteikumu Nr.665 16.1.un 16.2.apakšpunkta prasību neievērošana. Pieteicēja norāda, ka uz kontroli bija ieradies pieteicējas pilnvarots pārstāvis, kā arī tika uzrādīti visi uzaicinājumā pieprasītie dokumenti, ko atbildot uz lēmumu pārsūdzību apstiprina arī Autotransporta inspekcijas vadītājs.

[2.5] Pieteicējasprāt, nav ievērots LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktais četru mēnešu termiņš, kad var uzlikt sodu, jo lēmums pieņemts 2009.gada maijā, kas pārsniedz četrus mēnešus no 2008.gada 31.decembra.

[3] Autotransporta inspekcija (turpmāk arī – iestāde vai atbildētājs) rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu papildus Lēmumā izteiktajiem argumentiem norāda, ka prasījumu neatzīst, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[3.1] Saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" 30.punkta nosacījumiem dokumentos norādāmais datums ietver trīs sastāvdaļas - „mēneša dienas skaitlis", „mēneša kārtas skaitlis" un „gada skaitlis" (tekstuālā vai skaitliskā veidā). Līdz ar to, nav pamatota pieteicēja norāde, ka datuma formāts var būt arī bez gada.

[3.2] LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktais soda uzlikšanas termiņš nav pārkāpts - pārkāpums konstatēts 2009.gada 15.aprīlī, savukārt lēmums par naudas soda uzlikšanu pieņemts 2009.gada 27.maijā.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā ietvertajiem argumentiem un papildus norādīja, ka iestādē izņemtās tahogrammas ir aizliedzams izmantot, - tās atteicās arī iesniegt tiesai.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve prasījumu neatzina, balstoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos ietvertajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un uzklausot administratīvā procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[7.1] 2009.gada 14.aprīlī Autotransporta inspekcijas inspektori sastādījuši komersanta kontroles aktu Nr.34/R II, kurā konstatēts, ka autovadītāja *A.Ķ.* lietotajās tahogrammās nav iespējams noteikt gadu, kurā tās lietotas; autovadītāja *I.P.* lietotajā tahogrammā nav ierakstīts gads un auto reģistrācijas numurs, kā arī nav atpūtas laiks 9 stundas 24 stundu laikā; autovadītāja *R.R.* 18.03.2008., 08.05.2008., 24.05.2008. tahogrammās nav ierakstīts tahogrammu beigu iemantošanas vieta un datums; autovadītāja *A.R.* 29.05.2008., 14.05.2008., 18.05.2008. tahogrammās nav 9 stundu atpūtas, kā arī 24.05.2008., 25.05.2008., 27.05.2008. tahogrammās nav 45 minūšu pārtraukums pēc 4,5 stundu automašīnas vadīšanas laika; autovadītāja *J.K.* 31.01.2008. tahogrammā nav 45 minūšu pārtraukuma pēc 4,5 stundu automašīnas vadīšanas stundām, 13.03.2008. un 18.04.2008. tahogrammās nav 9 stundu atpūtas; autovadītāja *A.B.* 23.11.2008. tahogrammā nav 45 minūšu pārtraukuma pēc 4,5 stundu automašīnas vadīšanas stundām un 05.09.2008., 02.09.2008., 16.09.2008., 28.09.2008., 01.10.2008., 14.12.2008. un 28.12.2008. tahogrammās nav 9 stundu atpūtas (*lietas 20.-24.lapa*);

[7.2] 2009.gada 15.aprīlī Autotransporta inspekcijas inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA 413256 par pārbaudes laikā konstatētajiem pārkāpumiem [7.1] – par to, ka nav iespējams pilnīgi izvērtēt darba un atpūtas laika uzskaiti transportlīdzekļa vadītājiem, jo tahogrammās regulāri netiek ierakstīts lietošanas gads, tā pārkāpjot transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laika datu un dokumentu uzskaites un glabāšanas noteikumus. Protokolā norādīts, ka nav ievērotas Regulas Nr.561/2006 26.panta trešās daļas un MK noteikumu Nr.665 16.1.un 16.2. apakšpunkta prasības, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.[38] panta 12. un 13.daļā (*lietas 19.lapa*);

[7.3] 2009.gada 27.maijā Autotransporta inspekcijas amatpersona pieņēma lēmumu, kurā, konstatējot, ka pieteicēja neievēro Regulas Nr.561/2006 26.panta trešās daļas, 10.panta 3.punkta prasības un MK noteikumu Nr.665 16.1.un 16.2.apakšpunkta prasības, atzīts, ka pieteicēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[38] panta 12. un 13.daļā, un uzlikts naudas sods 100 latu apmērā (*lietas 28.lapa*);

[7.4] Autotransporta inspekcijas vadītājs, izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu (*lietas 30.-31.lapa*), 2009.gada 29.jūlijā pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu [7.3], konstatējot, ka pieteicēja ir izdarījusi administratīvos pārkāpumus, kas paredzēti LAPK 149.[37] panta piektajā daļā un 149.[38] panta 12.daļā (arī 13.daļā) (*lietas 32.-37.lapa*).

[8] Lietā strīds ir par to, vai pieteicēja ir izdarījusi LAPK 149.[38] panta 12.un 13.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu un vai, pieņemot Lēmumu, ir pieļauti tādi procesuālie pārkāpumi, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā.

LAPK 149.[38]panta 12.daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika datu un dokumentu uzskaites un glabāšanas noteikumu neievērošanu, kas konstatēta kontroles laikā uzņēmumā, - uzliek naudas sodu pārvadātājam no simt līdz tūkstoš latiem, bet 13.daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu, kas konstatēta kontroles laikā uzņēmumā, - uzliek naudas sodu pārvadātājam no simt līdz tūkstoš latiem. Savukārt LAPK 149.[37] panta piektā daļa paredz atbildību par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika pārkāpumiem, kas konstatēti kontroles laikā uzņēmumā.

Iestāde protokolā un sākotnējā lēmumā norādījusi, ka pieteicēja nav ievērojusi Regulas Nr.561/2006 26.panta 3.punktu un MK noteikumu Nr.665 16.1.un 16.2.apakšpunktu.

Regulas Nr.561/2006 26.panta 3.punkts groza regulas Nr.3821/85 14.panta 2.punktu, kas turpmāk noteic, ka reģistrācijas diagrammas un izdrukas – ja izdrukas ir veiktas, lai nodrošinātu 15.panta 1.punkta ievērošanu – transporta uzņēmums glabā hronoloģiskā kārtībā un salasāmā formā vismaz vienu gadu pēc to izmantošanas un pēc attiecīgo transportlīdzekļu vadītāju pieprasījuma izsniedz viņiem kopijas. (..) Reģistrācijas diagrammas (..) pēc pieprasījuma uzrāda vai nodod pilnvarotajam inspektoram.

Savukārt MK noteikumu Nr.665 16.1.un 16.2.apakšpunkts noteic, ka komersantam ir pienākums plānotās kontroles laikā nodrošināt komersanta pilnvarotā pārstāvja atrašanos kontroles vietā un uzrādīt Autotransporta inspekcijas kontrolieriem autopārvadājumus reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktos dokumentus, kas saistīti ar komersanta autopārvadājumu organizēšanu, un nodrošināt apstākļus kontroles veikšanai.

Tomēr Lēmumā, precizējot kādas tiesību normas pieteicēja nav ievērojusi, norādīts, ka pieteicēja pieļāvusi Regulas Nr.3821/85 14.panta 2.punkta, kas grozīts ar Regulas Nr.561/2006 26.panta 3.punktu, prasību neievērošanu par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{38}panta 12.daļā. Pieteicējas darbībās nav saskatāmas MK noteikumu Nr.665 16.1.un 16.2.apakšpunkta prasību neievērošana. Papildus Lēmumā konstatēts, ka nav ievēroti Regulas Nr.561/2006 7.panta un 8.panta 2.punkta nosacījumi, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{37} panta piektā daļā.

Regulas Nr.561/2006 7.pants noteic, ka pēc četrarpus transportlīdzekļa vadīšanas stundām, transportlīdzekļa vadītājs ņem vismaz 45 minūšu pārtraukumu, izņemot gadījumu, ja viņš sāk atpūtas laikposmu. Šo pārtraukumu var aizstāt ar vismaz 15 minūšu ilgu pārtraukumu, kam seko vismaz 30 minūšu ilgs pārtraukums, kas katrs sadalīts visā laikposmā tā, lai atbilstu pirmās daļas noteikumiem; regulas 8.panta 2.punkts noteic, ka katrā 24 stundu laikposmā pēc iepriekšējā ikdienas vai iknedēļas atpūtas laikposma beigām transportlīdzekļa vadītājam ir jāņem jauns ikdienas atpūtas laikposms. Ja 24 stundu laikā ikdienas atpūtas laikposms ir vismaz 9 stundas, bet mazāk kā 11 stundas, tad attiecīgo atpūtas laikposmu uzskata par saīsinātu ikdienas atpūtas laikposmu.

[9] Pieteicēja kontroles laikā konstatētos apstākļus neapstrīd, bet uzskata, ka šie pārkāpumi nav saistīti ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika datu un dokumentu uzskaites noteikumu ievērošanu.

Tiesa, vērtējot lietas faktiskos apstākļus kopsakarā ar Regulas Nr.3821/85 un Regulas Nr.561/2006 tiesību normām, konstatē, ka iepriekš minētajās tiesību normās [8] ir stingri reglamentēta kārtība transportlīdzekļa darba un atpūtas laika uzskaitei un konkrētajā gadījumā šī kārtība ir tikusi pārkāpta, kas apstiprinās ar kontroles aktu (*lietas 20.-24.lapa*).

Ievērojot minēto, tiesai uzskata par pierādītu, ka Autotransporta inspekcijas kontrolieri, veicot pieteicējas dokumentu - darba un atpūtas laika uzskaites pareizības pārbaudi, konstatējuši Regulas Nr.3821/85 un Regulas Nr.561/2006 normu pārkāpumus.

[10] Pieteicēja pieteikumā norādījusi, ka tā neizprot kā izpaudusies Regulas Nr.561/2006 10.panta 3.punkta prasību neievērošana.

Regulas Nr.561/2006 10.panta 3.punkts noteic, ka transporta uzņēmums ir atbildīgs par pārkāpumiem, ko ir izdarījuši uzņēmuma transportlīdzekļu vadītāji, pat ja pārkāpums ir izdarīts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī. Neierobežojot dalībvalstu tiesības noteikt, ka transporta uzņēmumiem ir pilna atbildība, dalībvalsts var padarīt šo atbildību nosacītu, ja uzņēmums ir pārkāpis 1. un 2. punktu. Dalībvalsts atzīst jebkuru pierādījumu, kas pierāda, ka transporta uzņēmumu nevar pamatoti atzīt par atbildīgu par pārkāpumiem.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) judikatūrā nostiprināta atziņa, ka juridisko personu vaina ir nosakāma, ņemot vērā divus nosacījumus: pirmkārt, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt noteikumu ievērošanu,

par kuru pārkāpšanu ir paredzēta administratīvā atbildība, otrkārt, vai juridiskā persona veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu.

Vērtējot pieteicējas kā juridiskas personas darbību kopsakarā ar tiesību normām, secināms, ka pieteicējai bija iespēja nodrošināt noteikumu ievērošanu, bet lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka pieteicēja būtu veikusi nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu.

Tādējādi tiesa, ņemot vērā, ka transportlīdzekļa vadītāji kā pieteicējas darbinieki ir tieši atkarīgi no pieteicējas (darba devēja), atzīst, ka pieteicējas uzskats, ka tā nevar ietekmēt transportlīdzekļu vadītāju un informēt viņus par atbildību, kas iestājas pārkāpumu gadījumā, nevar tikt atzīta par pietiekamu, lai nevarētu konstatēt pieteicējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Turklāt arī Lēmumā norādīto MK noteikumu Nr.474 (noteikumi nosaka prasības attiecībā uz darba laika organizēšanu, ievērošanu un tā uzskaiti transportlīdzekļu apkalpes locekļiem, kuri veic pārvadājumus ar transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas Regula Nr. 561/2006) 12. un 15.punkts noteic, ka darba devējs informē transportlīdzekļa apkalpes locekli par darba laika organizēšanas un uzskaites prasībām (..), kā arī par glabāšanas kārtību, kas noteikta dokumentiem, protokoliem un citiem datiem par pārbaudēm, kurus transportlīdzekļa apkalpes loceklim nodevušas kontroles iestādes saistībā ar šo komercsabiedrību pārbaudēm, ja pārbaudes veiktas to telpās, kā arī ja uz ceļa pārbaudīti šo komercsabiedrību transportlīdzekļu autovadītāji. Par transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika organizēšanu un uzskaiti atbild darba devējs.

Pamatojoties uz nodibinātajiem apstākļiem tiesa uzskata par pierādītu, ka iestāde ir pareizi konstatējusi un kvalificējusi pieteicējas izdarītos administratīvos pārkāpumus, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{37} panta piektajā daļā un 149.^{38} 12.daļā.

[11] Saskaņā ar APL 81.panta piekto daļu administratīvais akts savu galīgo noformējumu iegūst tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Konkrētajā gadījumā tas ir Autotransporta direkcijas vadītāja vietnieka 2009.gada 29.jūlija lēmums Nr.130. Izvērtējot minēto lēmumu, tiesa jau konstatēja, ka tas ir pamatots ar Regulas Nr.3821/85 14.panta 2.punktu, un Regulas Nr.561/2006 7.pantu un 8.panta 2.punktu [8].

Ievērojot minēto, tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka tai nav saprotams kā izpaudusies Regulas Nr.561/2006 26.panta 3.punkta, MK noteikumu Nr.665 16.1.un 16.2.apakšpunkta prasību neievērošana.

[12] Attiecībā uz datuma pierakstu, tiesa, piekrītot atbildētāja paskaidrojumā norādītajam, atzīst, ka saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" (*kas bija spēkā līdz 2010.gada 1.jūlijam*) 18.punktu, lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā ir jābūt šādiem rekvizītiem: 1) dokumenta autora nosaukumam; 2) dokumenta datumam; 3) dokumenta izstrādāšanas, izdošanas, pieņemšanas vai parakstīšanas vietas nosaukumam; 4) parakstam.

Savukārt datuma rakstību noteica noteikumu 30.punkts - tekstuālā veidā, *piemēram*: 1997.gada 23.maijā; vai skaitliskā veidā, *piemēram*: 23.05.1997.

Ievērojot minēto tiesību normu prasības, tiesa kā absurdu noraida pieteicējas argumentu par to, ka datuma formāts var bez gada.

[13] Attiecībā uz procesuāliem pārkāpumiem, ko iestāde pieļāvusi lēmuma pieņemšanas gaitā, tiesa norāda, ka tie (procesuāli pārkāpumi) rada lēmuma prettiesiskumu un atcelšanu tad, ja tiem ir tieša un būtiska ietekme uz rezultātu. Tas ir, ja tiesību normas tieši paredz lēmuma atcelšanu konkrētā procesuālā pārkāpuma gadījumā vai arī, ja rezultāts būtu personai labvēlīgāks, ja šādu pārkāpumu nebūtu.

Senāts norādījis, ka procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, t.i., jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu (*sk. Senāta 2006.gada 17.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-386 7. un 8.punktu*).

Tiesa konkrētajos apstākļos neuzskata, ka fakts, ka iestādē kaut kādu iemeslu dēļ par tahogrammu izņemšanu netika sastādīts izņemšanas protokols, būtu vērtējams kā būtisks procesuāls pārkāpums, kas ietekmētu pieņemto lēmumu saturu.

Tiesa atzīst, ka iestādē iegūtie pierādījumi – kontroles akts un administratīvā pārkāpuma protokols kopumā izskatāmajā lietā ir attiecināmi un pieļaujami pierādījumi. Proti, apstāklis, ka pieteicējas pārstāve tiesas sēdē apliecināja, ka pieteicēja atsakās iesniegt tiesai pārbaudītās tahogrammas, nav pamats apšaubīt kontroles akta ietverto informāciju par tahogrammu pārbaudi.

[14] MK noteikumu Nr.665 19. un 20.punkts (*redakcijā, kas bija spēkā pārbaudes veikšanas brīdī*) noteica, ka pēc saskaņošanas ar komersantu dokumentu kontroli var veikt Autotransporta inspekcijas telpās. Par dokumentu nogādāšanu uz Autotransporta inspekcijas telpām noformē nodošanas un pieņemšanas aktu. Aktā norāda kontrolei iesniegtos dokumentus. Ja komersanta dokumentu kontrole notiek Autotransporta inspekcijas telpās, kontroles ilgums nedrīkst pārsniegt 10 darbdienas, un pēc šā termiņa beigām divu darbdienu laikā, noformējot nodošanas un pieņemšanas aktu, dokumenti jāatdod komersanta pārstāvim.

No tiesas sēdē nopratināto liecinieku *L.G.* un *E.B.* sniegtajām liecībām, izriet, ka viņi bija kļūdījušies, jo, kad pieteicējas pārstāvis atstāja tahogrammas, netika noformēts pieņemšanas-nodošanas akts. Tās bija paredzēts atdot lietas izskatīšanas brīdī un norādīt uz pieļautajām kļūdām.

No lietas materiāliem var secināt, ka iesniegto tahogrammu pārbaude notika 2009.gada 14.aprīlī, bet jau 2009.gada 15.aprīlī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Līdz ar to iesniegto dokumentu kontrole norisinājās tikai vienu darbdienu. Tas, ka izņemtās tahogrammas netika atdotas pieteicējai vai tās pārstāvim, iepriekš nenoformējot tahogrammu pieņemšanas-nodošanas aktu, nekādā veidā nevar tikt attiecināts uz pārbaudes vai kontroles ilguma (termiņa) pārsniegšanu.

[15] Pieteicēja uzskata, ka iestāde nav ievērojusi LAPK 37.panta pirmajā daļā noteikto četru mēnešu termiņš, kad var uzlikt sodu.

LAPK 37.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ilgstošs, - četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas.

Administratīvais sods uzliekams noteikta termiņa ietvaros no brīža, kad tiek konstatēts (atklāts), ka persona ir izdarījusi konkrētu pārkāpumu, proti, izdarījusi darbības, par kurām ir paredzēta administratīvā atbildība. Taču, lai atzītu, ka personas konkrētās darbības, kas ir atklātas, ir administratīvais pārkāpums, iestādei ir nepieciešams ievākt ziņas, noskaidrot faktus, kas izdarāms saprātīga termiņa robežās (*sk., piem., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-10/2007 11.punktu*). Par pārkāpuma atklāšanas dienu uzskatāma diena, kurā kompetenta institūcija, t.i., institūcija, kuras kompetencē ietilpst lietvedība (protokola sastādīšana, lietas izskatīšana) lietās par noteiktiem administratīviem pārkāpumiem, ir ieguvusi informāciju par attiecīgo pārkāpumu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-280/2007 7.2 punktu*).

Tādējādi noskaidrojams, kad iestāde veica pārbaudi šajā lietā nepieciešamo faktu konstatēšanai un kad iestāde ieguva visu nepieciešamo informāciju, lai varētu secināt, ka pieteicēja izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Pārkāpums uzskatāms par atklātu nevis brīdī, kad iestāde uzsāk pierādījumu vākšanu un pārbaudi, bet gan brīdī, kad noskaidroti visi lēmuma pieņemšanai būtiskie apstākļi.

Izskatāmajā lietā iestāde ir noskaidrojusi visu nepieciešamo informāciju pārkāpuma konstatēšanai, t.i., atklājusi pārkāpumu, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu – tas ir, 2009.gada 15.aprīlī. Savukārt lēmums par administratīvā soda piemērošanu pieņemts 2009.gada 27.maijā, tātad nepārsniedzot četru mēnešu termiņu.

[16] Ar Lēmumu par pieļautajiem pārkāpumiem pieteicējai piemērots administratīvais sods 100 latu apmērā, kas ir gan LAPK 149.^{37} panta piektās daļas, gan LAPK 149.^{38} panta 12.daļas minimālā sankcija.

Ievērojot to, ka iestādei nebija nepieciešamības pārbaudīt lietderības apsvērumus attiecībā uz soda apmēru, un ņemot vērā LAPK 35.panta otrajā daļā noteikto normatīvo regulējumu, konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ir samērīgi par pieteicējas pieļautajiem pārkāpumiem piemērot naudas sodu 100 latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Linga Plus" pieteikumu, bet Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 29.jūlija lēmumu Nr.130 (protokols Nr.BA 413256) atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese S.Ozola